

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615010079
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4615010079.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného K. C. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zák., o odvolaní okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26.10.2015, sp. zn. 1T/32/2015, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 19. januára 2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému:
K. C., narodenému XX.XX.XXXX

u k l a d á :

podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno k/, písmeno l/ Trestného zákona, priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona počas výkonu trestu povinnej práce primerané obmedzenia a povinnosti uvedené v § 51 odsek 3 písmeno m/, odsek 4 písmeno g/ Trestného zákona spočívajúce v zákaze účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatváraní stávk a v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

o d ô v o d n e n i e :

Hore uvedeným rozsudkom bol obžalovaný K. C. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase v dobe od 17.00 hod. do 22.30 hod. dňa 14.01.2015 na presne nezistenom mieste počas jazdy v osobnom motorovom vozidle značky M. S., EČ: P. z obce Ludanice cez obec Koniarovce do Nitry si neoprávnene obstaral v tomto vozidle dáta platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorá predtým vypadla spoločne s peňaženkou v aute I. E. a ktorá bola vydaná k osobnému účtu vedenému v banke VÚB a.s. Bratislava číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX na

meno poškodenej D. G., bytom T. č. XX okr. P., na základe takto získaných dát vyfotografovaním oboch strán platobnej karty obvinený v mieste svojho bydliska v C. L. E., okr. P. sa prostredníctvom verejnej počítačovej siete internet po prihlásení cez aplikáciu STEAM na stránke www.steamgames.com zrealizoval v dňoch 15.01.2015 a 16.01.2015 celkovo štyri obchodné transakcie - dobytie kreditu v akčnej hre v celkovej hodnote 71 eur, čím poškodenej D. G. spôsobil škodu v celkovej výške 71 eur, ktorá jej bola odpísaná z účtu v dňoch 15.01.2015 a 16.01.2015,

Za to mu uložil:

- podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno k/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona s poukazom na § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.
- podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je obžalovaný povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.
- podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného napadol prokurátor, konanie, ktoré rozsudku predchádzalo nenapádal. V písomnom vyhotovení odvolania poukazoval na trestný rozkaz, ktorým obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a k náhrade škody. Poukazoval na to, že obžalovaný bol „2-krát súdne trestaný“ a aktuálnej trestnej činnosti sa obžalovaný mal dopustiť v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, z čoho spolu so spáchaním priestupkov proti majetku vyplýva, že má vzťah k páchaniu majetkových deliktov, i napriek tomu, že nedovŕšil ani 20-ty rok veku. Z toho dôvodu bol názoru, že trest povinnej práce nebude mať na obžalovaného dostatočný prevýchovný účinok a domáhal sa uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Namietal priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36n (správne písmeno n/) Tr. zák., keďže obžalovaný vyhlásením o vine nenapomáhal objasneniu trestnej činnosti, ktorá mu bola preukázaná bez ohľadu na toto vyhlásenie.

Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodnúť podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí:

- obžalovaný nesúhlasil s odvolaním, uviedol, že je ochotný vykonať trest povinnej práce, v súčasnej dobe je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a pomáha otcovi pri výkope studní,
- zástupca krajského prokurátora zotrval na dôvodoch odvolania a navrhol mu vyhovieť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s ohľadom, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku obžalovaný pred súdom I. stupňa dal vyhlásenie, ktorým nepoprel spáchanie žalovaného skutku, ktoré sa pre potreby ďalšieho konania považuje za priznanie spáchania skutku a ktoré súd I. stupňa aj prijal a následne vykonal dokazovanie v rozsahu tykajúcom sa výroku o treste v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania zásad tzv. kontradiktórneho procesu. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa správne zistil, že vykonané dôkazy spoľahlivo preukazujú skutkové zistenia uvedené v tzv. skutkovej vete výroku o vine, a spáchanie skutku obžalovaným, ktorý ním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zák.

Odvolačný súd zistil, že súd I. stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nebol dôsledný. Správne u obžalovaného zistil prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k/, l/ Tr. zák. Odvolačný súd však nemôže súhlasiť s právnym záverom súdu I. stupňa týkajúcim sa zistenia poľahčujúcej okolnosti aj podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.

Podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. je poľahčujúcou okolnosťou to, že páchateľ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Priznanie obvineného k spáchaniu trestného činu (výlučne len formou kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 Tr. por.) a úprimné oľutovanie trestného činu je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. Nemožno však považovať za správne, ak je takéto priznanie automaticky považované aj za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní alebo súdu.

V tomto smere nie je možné sa stotožniť s praxou niektorých súdov, pretože takýmto postupom by došlo k popretiu úmyslu zákonodarcu priznávať poľahčujúcu okolnosť len tým páchateľom, ktorí napomáhali skutočnou pomocou pri objasňovaní trestnej činnosti spočívajúcou napr. :

- v podrobnom objasňovaní priebehu trestnej činnosti opisom ním páchanej trestnej činnosti a zavinenia ostatných spolupáchateľov,
- v odhaľovaní dovtedy nepoznaných spolupáchateľov alebo páchateľov inej trestnej činnosti súvisiacej s meritom veci alebo
- v poukazovaní na konkrétne dôkazné prostriedky, ktoré by za iných okolností bolo neprimerane časovo alebo ekonomicky náročné získať postupom orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu, pre účely dokazovania a objasnenia veci tak, aby bolo možné spravodlivo rozhodnúť vo všetkých výrokoch rozhodnutia súdu.

V predmetnej trestnej veci obžalovaný ani priamo nepriznal spáchanie trestného činu, ale dal len vyhlásenie o tom, že nepopiera jeho spáchanie. Aj v tomto je potrebné vidieť určitý rozdiel v obsahu takýchto vyhlásení, čo je potrebné vyhodnocovať prísne individuálne u každého páchateľa vo vzťahu k posudzovaniu úprimnosti oľutovania spáchania trestného činu ako aj vo vzťahu k možnostiam jeho nápravy.

Vychádzajúc z hore uvedených právnych úvah odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste zistil, že je možné sa stotožniť s druhom trestu povinnej práce tak, ako ho ustálil súd I. stupňa. Nie je možné súhlasiť s námietkou prokurátora, keď poukazoval na trest, ktorý súd I. stupňa uložil obžalovanému v trestnom rozkaze a to s poukazom na ust. § 355 ods. 10 Tr. por., v zmysle ktorého bol trestný rozkaz zrušený a preto nie je možné argumentovať poukazovaním na zrušené rozhodnutie. Okrem toho je potrebné uviesť, že trestný rozkaz bol vydaný ešte pred nariadením hlavného pojednávania za iných podmienok, než mal súd I. stupňa k dispozícii v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku. Vychádzajúc zo všetkých zistených faktov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody i keď na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby je potrebné považovať za trest neprimerane prísny. Práve vzhľadom na to, že obžalovaný je osobou mladého veku, u ktorého je predpoklad, že v prípade správnej výchovy, usmernení a dohľadu, si uvedomí nesprávnosť svojho konania a je tiež daný predpoklad, že dôjde k jeho náprave aj bez samotného priameho výkonu trestu odňatia slobody. Dosaiahnutie tohto cieľa je v prvom rade na samotnom obžalovanom.

Odvolačný súd za pomeru poľahčujúcich a prirážajúcich okolností 2 : 1 a v rámci úpravy zákonnej trestnej sadzby pri treste povinnej práce (40 až 300 hodín), s prihliadnutím na závažnosť spáchaného trestného činu osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 150 hodín v kombinácii s primeranými obmedzeniami a povinnosťami uvedenými v § 51 ods. 3 písm. m/, ods. 4 písm. g/ Tr. zák. spočívajúce v zákaze účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatváraní stávk a v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Takto uložený druh trestu a jeho výmera je schopná dosiahnuť účel trestu predpokladaný v § 34 Tr. zák. Odvolačný súd zároveň konštatuje, že nevedenie riadneho života obžalovaným v čase výkonu trestu povinnej práce, nevykonanie prác v určenom rozsahu alebo nesplnenie uložených obmedzení a povinností je dôvodom na premenu tohto trestu na trest odňatia slobody (§55 ods. 4 Tr. zák.).

Odvolací súd neuviedol vo výroku citáciu § 55 ods. 1, 3 Tr. zák. ako to uviedol súd I. stupňa v napadnutom rozsudku, pretože tieto povinnosti vyplývajú priamo zo zákona a nie je potrebné ich duplicitne uvádzať vo výroku odcudzujúceho rozsudku.

Čo sa týka náhrady škodu, tak o tejto súd I. stupňa správne nerozhodoval, pretože poškodená G. si škodu v rámci adhézneho konania neuplatnila z dôvodu, že táto jej bola obžalovaným zaplatená.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne iné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 306 ods. 1 Tr. por.).